

Sygn. akt VI U 693/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 marca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Janusz Madej

Protokolant st. sekr. sądowy Dorota Hańc

po rozpoznaniu w dniu 31 marca 2015 r. w Bydgoszczy na rozprawie

odwołania: M. B.

od decyzji : Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 4 marca 2014 r. znak: (...)

w sprawie: M. B.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

I zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż przyznaje ubezpieczonej

M. B. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy

od (...) do (...),,

II stwierdza odpowiedzialność Zakładu Ubezpieczeń Społecznych

Oddziału w B. za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej

do wydania decyzji.

Na oryginale właściwy podpis.

Sygn. Akt VIU 693/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 4 marca 2014 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. po rozpoznaniu wniosku M. B. z dnia 19 grudnia 2013 roku odmówił przyznania ubezpieczonej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, powołując się na orzeczenie komisji lekarskiej ZUS z dnia 27 lutego 2014 roku, którym komisja ta ustaliła, iż ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy. Odwołanie od tej decyzji wniosła ubezpieczona M. B., domagając się zmiany decyzji i przyznania jej prawa do renty. Ubezpieczona powoływała się na swoje schorzenia, które w jej ocenie czynią ją nie..., niezdolną do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o jego oddalenie, podtrzymując argumentację przedstawioną w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji. Sąd Okręgowy ustalił i rozważył, co następuje. M. B. w okresie od 22 czerwca 2012 roku do 23 grudnia 2012 roku pobierała zasiłek chorobowy, a następnie w okresie od 24 grudnia 2012 roku do 18 grudnia 2013 roku miała przyznane prawo do świadczenia

rehabilitacyjnego. W dniu 19 grudnia 2013 roku złożyła ona w organie rentowym wnioski o przyznanie renty z tytułu niezdolności do pracy. Po okresie pobierania zaświadczenia rehabilitacyjnego. Zaskarżoną decyzją organ rentowy odmówił przyznania ubezpieczonej prawa do renty, powołując się na orzeczenie komisji lekarskiej ZUS z dnia 27 lutego 2014 roku. Nadmienić należy, iż orzeczenie to wydane zostało na skutek złożenia zarzutu wadliwości od orzeczenia lekarza orzecznika ZUS, który ustalił, iż ubezpieczona jest częściowo niezdolna do pracy do 31 stycznia 2015 roku. W celu zweryfikowania stanowiska organu rentowego opartego na orzeczeniu komisji lekarskiej ZUS, Sąd dopuścił dowód z opinii zespołu biegłych lekarzy sądowych o scho..., o specjalnościach adekwatnych do schorzeń, na które cierpi ubezpieczona. W skład powołanego w sprawie zespołu weszli specjalista w zakresie psychiatrii, w zakresie psychiatrii, internista, reumatolog, specjalista medycyny pracy i specjalista psycholog kliniczny. Biegli rozpoznali u ubezpieczonej zaburzenia depresyjne, zespół cieśni nadgarstka lewego leczony operacyjnie i na podstawie badań sądowo lekarskich oraz po zapoznaniu się z dokumentacją medyczną znajdującą się w aktach sprawy ustalili, iż stan zdrowia ubezpieczonej ogranicza jej zdolności do zatrudnienia zgodnego z poziomem posiadanych kwalifikacji. Biegli sądowi wskazali, że u ubezpieczonej występują zaburzenia depresyjne. Przebieg zaburzeń u ubezpieczonej ma charakter przewlekły w czasie natomiast ulegało nasi..., zmianie nasilenie poszczególnych objawów. Biegli wskazali, że biorąc pod uwagę obraz kliniczny zaburzeń u badanej nasilenie i częstość objawów, dotychczasowy przebieg choroby oraz obecny stan zdrowia ustalają oni, iż nadal mogą występować problemy w organizowaniu przez ubezpieczoną codziennego toku zajęć w zakresie współpracy, motywacji, wykonywaniu i wydajności pracy. W ko..., ostatecznie biegli nie zgodzili się z orzeczeniem komisji lekarskiej ZUS i ustalili, natomiast zgodzili się z orzeczeniem lekarza orzecznika, ustalili, iż badana wymaga dalszego leczenia w celu zapewnienia efektywnej, długotrwałej poprawy, i że jest ona niezdolna do pracy okresowo do stycznia 2015 roku. W badaniu psy..., psychiatryczno psychologicznym wskazano, iż u ubezpieczonej występuje obniżony napęd, nastrój również obniżony, afekt labilny, ubezpieczona jest płaczliwa, funkcji uwagi i pamięciowe są obniżone. Jak również obniżona jest aktywna codzienna, aktywność codzienna okresowo. Zastrzeżenia do tej opinii zgłosił organ rentowy w piśmie procesowym z dnia 1 października 2014 roku karta 31 akt wskazując, iż obecnie w odchyleniach od stanu prawidłowego dominują u ubezpieczonej myśli rezygnacyjne i nasilone w sytuacjach stresowych. Nie ma natomiast myśli samobójczych, nie ujawnia ubezpieczona zaburzeń psychotycznych, świadomość jest jasna, prawidłowa orientacja. Ostatnia hospitalizacja miała na oddziale dziennym była, miała miejsce 29 lipca 2013 roku i odnosząc się do kwalifikacji zawodowych ubezpieczonej, referent w administracji, stan psychiczny nie powinien istotnie zaburzać zdolności do koncentrac..., do kontynuacji zatrudnienia. Biegli sądowi w opinii uzupełniającej z dnia 4 listopada 2014 roku wskazali, iż podtrzymują swoją opinię. Biegli wskazali, że oceniając stopień niezdolności do pracy uwzględnili biologiczne uszkodzenie struktury i funkcji organizmu, dotychczasowy przebieg procesów chorobowych ich wpływ na stan czynnościowy organizmu i sprawność psychofizyczną, wiek badanej, zdolność do readaptacji zawodowej. Do opinii uzupełniającej zes..., organ rentowy także wniósł zastrzeżenia w piśmie procesowym z 22 lis..., grudnia 2014 roku wskazując, iż psychiatra ZUS nie stwierdził istotnej psychopatologii i nie stwierdził też niezdolności do pracy z przyczyn psychiatrycznych, a komisja lekarska ZUS nie stwierdziła cech ostrej psychopatologii, natomiast osobowość, stwierdziła osobowość zwartą, zaburzoną, stwierdzono cechy psychosoma...tycz..., psychosomatyzacji, ani dysfunkcji narządu ruchu. Trudno w tej sytuacji zgodzić się z opinią biegłych o częściowej niezdolności do pracy. Organ rentowy wniósł o dopuszczenie dowodu z opinii drugiego zespołu biegłych. W ocenie Sądu Okręgowego wniosek organu rentowego nie zasługiwał na uwzględnienie, chodzi o dopu..., wniosek o dopuszczenie drugiego zespołu biegłych. Sąd natomiast dopuścił dowód z ustnych wyjaśnień biegłych sądowych na dzisiejszej rozprawie. W ocenie Sądu Okręgowego biegli w sposób przekonujący, racjonalny, zgodny z posiadaną wiedzą medyczną wyjaśnili, dlaczego stwierdzili częściową niezdolność do pracy ubezpieczonej zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Biegła sądowa psychiatra wyjaśniła, iż głównych ograniczeń w możliwości wykonywania przez ubezpieczoną zatrudnienia zgodnego z posiadanymi przez nią kwalifikacjami upatrywała w zaburzeniach poznawczych, które u ubezpieczonej stwierdziła. Należy także podkreślić, że u..., ubezpieczona jak wynika z wywiadu zawodowego dołączonego do akt organu rentowego na karcie 20-ej wykonywała pracę z przewagą wysiłku umysłowego na stanowisku samodzielnego referenta do spraw administracji i rozliczeń. Z kolei w zaświadczeniach o zatrudnieniu i wynagrodzeniu pracodawca ubezpieczonej, poprzedni pracodawca wskazywał, że zajmowała ona stanowisko samodzielnego referenta do spraw rozliczeń. W pełnym wymiarze czasu pracy. W ocenie Sądu Okręgowego praca na stanowisku z wy..., gdzie wymagany jest wysiłek umysłowy skierowany na prawidłowość wykonywania operacji finansowo-rozliczeniowych może być wykonywana przez ubezpieczoną tylko wtedy, gdy ma ona

pełną sprawność swoich funkcji poznawczych. Biegła psychiatra logicznie wyznaczy..., wyjaśniła, że jeżeli zaburzone są w sposób istotny funkcje poznawcze u ubezpieczonej, to praca zgodnie z poziomem posiadanych kwalifikacji, a ubezpieczona całą karierę zawodową pra..., przepracowała na tym stanowisku, dotychczasową kar..., karierę zawodową wy..., realizowała na tym stanowisku, to ubezpiecz..., u ubezpieczonej występują istotne ograniczenia możliwości wykonywania zatrudnienia zgodnego z posiadanymi przez nią kwalifikacjami. W ocenie Sądu Okręgowego dowód z opinii biegłych sądowych stanowił wystarczającą podstawę do dokonania istotnych dla rozstrzygnięcia w sprawie ustaleń. Moc dowodowa i wiarygodność tych opinii była w ocenie Sądu w pełni wystarczająca do wydania w sprawie stanowczego rozszc..., rozstrzygnięcia. Jeśli chodzi o przesłanki przyznania prawa do renty, to wskazać należy, że zgodnie z artykułem 57 ustępem 1-szym Ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych tekst jednolity Dziennik Ustaw z 2013 roku, pozycja 1440 z późniejszymi zmianami. Renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy i niezdolność do pracy powstała w okresach wskazanych w ustępie 3-cim artykułu 57. W niniejszej sprawie jedyną sporną przesłanką między stronami, co do możliwości nabycia przez ubezpieczoną prawa do dochodzonego świadczenia było to czy jest ona, czy też nie jest niezdolna do pracy. Zgodnie z artykułem 12-ym ustępem 1-szym Ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych niezdolną do pracy w rozumieniu Ustawy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy. Częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Z kolei artykuł 13 ustęp 1 stwierdza, że przy ocenie stopnia przewidywanego okresu niezdolności do pracy, oraz rokowania, co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się po pierwsze: stopień naruszenia sprawności organizmu, oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji, po drugie: możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne. Ustęp 2-gi artykułu 13 stwierdza, że niezdolność do pracy o, orzeka się na okres nie dłuższy niż 5 lat, z zastrzeżeniem ustępu 3-go. Mając na względzie powyższe unormowania i dokonując subsumcji powołanych przepisów prawa materialnego pod ustalony stan faktyczny, Sąd Okręgowy uznał, iż ubezpieczona jest nadal cz..., iż ubezpieczona jest częściowo niezdolna do pracy od dnia złożenia wniosku o świadczenie, czyli od 19 grudnia 2013 roku w dniu poprzednim ubezpieczona zakończyła pobieranie świadczenia rehabilitacyjnego do dnia 31 stycznia 2015 roku zgodnie z opinią biegłych sądowych i le..., orzeczeniem lekarza orzecznika, który także na ten okres stwierdził częściową, orzekł częściową niezdolność do pracy ubezpieczonej. Dlatego na podstawie artykułu 477 ze znacznikiem 14 paragraf 2 kodeksu postępowania cywilnego w związku z powołanymi przepisami prawa materialnego Sąd zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał ubezpieczonej prawo do świadczenia, prawo do dochodzonego świadczenia, czyli do renty z tytułu częściowo niezd..., częściowej niezdolności do pracy w okresie orzeczonym przez w opinii przez biegłych sądowych. W punkcie 2-gim wyroku Sąd stwierdził odpowiedzialność Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B. za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. Odpowiedzialność tę wskazuje artykuł 118 ustęp 1a Ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w szczególności występ..., stwierdzić należy, że występowały podstawy do tego rodzaju rozstrzygnięcia albowiem organ rentowy oparł swoją decyzję o wadliwe orzeczenie komisji lekarskiej ZUS. Za co ponosi odpowiedzialność, dlatego iż komisja lekarska ZUS dysponowała tym samym materiałem dowodowym, który analizowali biegli sądowi. Ubezpieczona żadnych innych nowych dowodów w sprawie nie składała. Dlatego Sąd orzekł jak w punkcie 2-gim wyroku. Praktyczne konsekwencje zawartego w punkcie 2-gim wyroku rozstrzygnięcia sprowadzają się do tego, że w przypadku uprawomocnienia się wyroku, przesądzona będzie odpowiedzialność Zakładu Ubezpieczeń Społecznych za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji, a w konsekwencji odpowiedzialność ta będzie prowadziła do obowiązku zapłaty ubezpieczonej odsetek za opóźnienie w wypłacie poszczególnych świadczeń należnych jej na mocy wyroku. Na tym wygłoszenie uzasadnienia zakończono.